

Feljegyzés
az alapképzési és az osztatlan tanárszakokra vonatkozó
hallgatói elégedettségmérés eredményeinek értékeléséről
és a meghozott intézkedésekről
Nyelv- és Irodalomtudományi Intézet
2023.

2023 április-májusában az intézetünkhöz tartozó következő szakokról készült hallgatói elégedettségmérés:

- *Magyar osztatlan tanári szak,*
- *Anglisztika alapszak,*
- *Angol nyelv és kultúra tanára osztatlan tanárképzési szak*

Az egyes szakokra vonatkozó eredményeket a szakfelelősökkel áttekintettem, s levontuk a szükséges következtetéseket. Intézkedésként arról rendelkeztem, hogy az eredmények javítása érdekében, a konkrétan meghatározható területeken a szakfelelősök tájékoztassák az oktatókat is arról, hogy mi a konkrét teendő, illetve megfogalmaztam azt a feladatot, hogy folyamatosan tartanunk kell a kapcsolatot ebben az ügyben, hogy figyelemmel kísérjük a bekövetkezett változásokat, és megtegyük a szükséges aktuális intézkedéseket.

A fenti általános jellegű feladatmeghatározáshoz, pontosításhoz konkretizálásként néhány lényeges konkrétum feltétlenül kiemelendő az elégedettségmérés eredményei, tanulságai és meghozott intézkedések köréből:

A 2023-es hallgatói elégedettségmérés értelmezése, értékelése és a tanulságok levonása után megfogalmazott intézkedési terv:

Magyar osztatlan tanári szak

A Nyíregyházi Egyetem magyar szakos hallgatóival 2023 májusában végeztettük el az aktuális hallgatói elégedettségmérési kérdőív kitöltését. Az íveket ebben az évben 17 nappali és 1 levelező képzésben részt vevő hallgató töltötte ki, ami a teljes hallgatói létszám 51%-át jelenti. Ez az arány jelentős javulás az utóbbi évekhez képest, ugyanis 2022-ben 7 (13%), 2021-ben pedig csak 6 (10%) hallgató vett részt a felmérésben. Bár a kitöltésre a tanulmányi időben nyújtottunk lehetőséget, továbbra sem sikerült teljesíteni azt az elvárást, hogy a teljes hallgatói kör bekapcsolódjon a kitöltésbe, amiben továbbra sem vettek részt a levelezős osztatlan és mesterszakos hallgatók, valamint a végzős évfolyam hallgatói. A kitöltési arány javulása révén azonban részletesebb és objektívebb képet és visszajelzést kaptunk az intézeti, nyelvészeti és irodalmi tanszékek munkájával kapcsolatban.

A kérdőív első két kérdésében a hallgatóktól az oktatás színvonalára voltunk kíváncsiak. A szaktárgyakat érintő oktatással kapcsolatos kérdésre adott válaszok eredményei zömmel pozitívak, 6 fő tartja magas (33,33%), 8 fő megfelelőnek (44,44%), 3 fő (16,67%) szerint erősen

hullámzó, míg 1 fő (5,56%) alacsony színvonalúnak értékeli az oktatást. Ez az arány megfelel a korábbi felmérések átlagának, a nagyobb kitöltői létszám alapján kijelenthető, hogy a hallgatók nagy része meg van elégedve az oktatás színvonalával. A pedagógiai-pszichológiai tárgyak oktatásának színvonalát 6 fő ítélte magas (33,33%), 9 fő megfelelő (50%), 2 fő (11,11%) pedig erősen hullámzó, 1 fő (5,56%) pedig alacsony színvonalúnak. A 2022-es felmérés eredményeivel összevetve itt is javuló tendenciáról beszélhetünk, sikerült néhány százalékpontos növekedést elérni.

A kérdőív 3. kérdése a szakmódszertan oktatásának színvonalával volt kapcsolatos. Ez a kérdés korábbi felmérésekben nem szerepelt, ezért az adatok nem hasonlíthatók össze az előző évek eredményeivel. A válaszok alapján a hallgatók közül 5 fő magas (27,28%), 12 fő megfelelő (61,11%) és két fő (11,11%) erősen hullámzó színvonalúnak tartja a szakmódszertani előadásokat.

Az oktatók szakmai felkészültségére vonatkozó 4-5. kérdésekre adott válaszokból kiderül, hogy a hallgatók pozitívan ítélik meg a tanárok felkészültségét. A szaktantárgyak esetében ezek az értékek magasabbak, aminek a szaktárgyak nagyobb száma és változatossága lehet az oka: 38,89% (7 fő) kiemelkedőnek, 8 fő (44,44%) megfelelőnek, 3 fő (16,67%) pedig erősen változónak tartja tanárainak szakmai felkészültségét. A kiemelkedő minősítés aránya némileg csökkent az előző évhez képest. A pedagógiai-pszichológiai tárgyak esetében az oktatók felkészültségét a megkérdezettek 33,33%-a (6 fő) ítélte kiemelkedőnek, 38,89% (7 fő) megfelelőnek, és 5 fő (27,78%) erősen változónak.

Szintén új kérdés volt a felmérésben a 6., ami az oktatók szakmódszertani felkészültségének értékelésére kérte a hallgatókat. Ez a kérdés erősen szubjektív jellegű, különösen alsóbb évfolyamon, amikor még nincsenek megfelelő tapasztalatai és ismeretei a hallgatóknak. Az eredmények megoszlása is tükrözi ezt a bizonytalanságot, 5 fő (27,78%) kiemelkedőnek, 8 fő (44,44%) megfelelőnek, 5 fő (27,78%) pedig erősen változónak tartja az oktatók szakmódszertani felkészültségét.

A tantárgyi követelményrendszerre vonatkozó kérdésekre (7-9.) adott válaszok szerint a szaktantárgyak esetében a hallgatók közül 9 fő ítélte meg a követelmények nehézségi szintjét magasnak, de teljesíthetőnek (50%), ami jelentős emelkedés az előző évhez képest, 1 fő tartja magasnak, nagyon nehezen teljesíthetőnek (5,56%), hét hallgató szerint viszont reálisak és arányosak a közvetített tananyaggal (38,89%), egy fő szerint pedig alacsonyak (5,56%). A pedagógiai-pszichológiai tárgyak esetében a hallgatók több mint fele nyilatkozott úgy, hogy a követelmények reálisak és arányosak a közvetített tananyaggal (11 fő, 61,11%), ugyancsak 6 fő szerint (33,33%) magasak a követelmények, de teljesíthetők, egy hallgató szerint viszont magasak, nagyon nehezen teljesíthetők (5,56%). A szakmódszertan kapcsán az eredmények hasonló képet mutatnak: 4 fő szerint magas, de teljesíthető (22,22%), 1 fő szerint magas és nehezen teljesíthető (5,56%), míg 13 fő szerint reális a követelményrendszer (72,22%).

A hallgatók önértékelését szolgálja a 10. kérdés, ami az oktatás révén fejlesztett képességeikre kérdez rá. A hallgatók egyszerre 3 képességet jelölhettek meg, az eredmények pedig a korábbi években tapasztaltakat erősítik meg. A legmagasabb értékeket idén is a lexikális tudás (72,22%) kapta, ezt a gondolkodás és kommunikáció követi egyaránt 61,11%-kal. Az önálló tanulást 44,44%-ban jelölték be, míg a megszerzett tudás alkalmazása, a kreativitás, a csapatmunka, a vitakészség és a tolerancia 33,33%-ot, az önkifejezés 22,22%-ot kapott. A legalacsonyabb pontszámot a korábbiakhoz hasonlóan az innováció kapta (11,11%). Az értékek

a tavalyi felméréssel összehasonlítva hasonló arányokat mutatnak, nagyobb hangsúlyt kell fektetnünk az oktatás során a folyamatosan alacsony értékeket kapó készségek fejlesztésére.

Az oktatók és hallgatók viszonyára vonatkozó kérdések (11-13.) a szaktantárgyak és a pedagógiai-pszichológiai tárgyak esetében is magas pontszámot kaptak: a kölcsönös tisztelet és megbecsülés (5,11 és 4,67), a segítségnyújtás, konzultációs lehetőségek (4,72 és 4,5) valamint a partneri viszony (4,56 és 4,11). Ez azt bizonyítja, hogy a hallgatók és oktatók folyamatosan jó, kölcsönös tiszteleten és megbecsülésen alapuló kapcsolatban vannak egymással. Figyelmeztető azonban, hogy a hallgatók részéről a kevés odafigyelésre is érkeztek visszajelzések (2,5 és 2,33), aminek a javítása az oktatók részéről további munkát, tehetséggondozást, konzultációs lehetőségek megadását követeli meg. A szakmódszertan kapcsán hasonló értékek születtek (4,67; 4,5; 4,11 és 2,33).

Az egyetem infrastrukturális feltételeivel kapcsolatos kérdésre (14.) adott válaszok alapján a hallgatók továbbra is kritikusan ítélik meg az intézmény helyzetét. Sajnos az idei értékek a korábbi felmérésekhez képest erősen romló képet mutatnak. A legmagasabb értéket az intézmény akadálymentesítése kapta (4,8), hallgatóink között azonban nincsen olyan diák, akit ez érintene. Jónak ítélték könyvtári szolgáltatások minőségét (4,36), a jegyzetellátottságot és a gyakorlótermek biztosítását (4), közepesre értékelték az oktatástechnikát (3,64), a tantermek (3,5), a laborok és műhelyek, műtermek felszereltségét (3,2), a számítógépek számát (3,09). Viszont a számítógépek elérhetősége csak 2,64 pontot, az internet-elérhetőség pedig csak 2,23 pontot kapott, ami a legalacsonyabb érték. Ez az egyetemen meghirdetett informatikai fejlesztések és a kor követelményeinek tükrében különösen aggasztó.

A kérdőív 15. kérdése a Tanulmányi és Felvételi Csoport működésével kapcsolatos hallgatói értékelésekre keres választ. A hallgatóktól sajnos rendszeresen kapunk negatív visszajelzéseket a TFCs munkájáról, amit az értékelés is alátámaszt, de a felmérés eredményeinek az értékelése továbbra is a Csoport munkatársainak a feladata. Az intézet oktatói minden esetben törekszenek a hallgatók objektív tájékoztatására az aktuális kérdésekben.

A pedagógia-pszichológia tárgyak oktatása a Bessenyei György Tanárképző Központ hatásköre, a központ működésére vonatkozó kérdésre (16.) adott válaszok értékelése szintén nem tartozik a feladataink közé.

Az értékelést kitöltő hallgatók közül mindenki válaszolt az iskolai tanítási gyakorlattal kapcsolatos kérdésre (17.). Ugyanakkor 7 hallgatónak (38,89%) még nincsenek ezirányú tapasztalatai. Sajnos jól szervezettnek és átgondoltnak csak 2 hallgató (11,11%) értékelte a gyakorlatot. Kevésbé illeszkedik a képzési programhoz a gyakorlat 5 hallgató szerint (27,78%), rosszul szervezettnek pedig 1 hallgató ítélte (5,56%). Kisebb nehézségekkel 3 fő találkozott a gyakorlat során (16,67%).

A szakvezetővel való együttműködésre vonatkozó kérdésre (18.) többen adtak pozitív választ (segítő, támogató 22,22%, kollegiális 5,56%, bátorító 5,56%), sajnos két hallgató szerint direkt irányító (11,11%) és egy távolságtartónak minősítette az oktatót (5,56%). A megkérdezettek felének, 9 hallgatónak még nincs tapasztalata a szakvezetővel való együttműködésről (50%).

A szakmai gyakorlatot vezető mentorral kapcsolatos kérdésekre (19-20.) a hallgatók felének ezirányú tapasztalatlansága miatt szintén kevésbé értékelhető válaszok érkeztek. A pozitív és negatív tapasztalatok nagyrészt azonos arányban tükröződnek a felmérésben.

Negatív változás az előző évhez képest, hogy a hallgatók kevesebb, mint fele (44,44%) nyilatkozott úgy, hogy szeretne a nálunk szerzett szakképzettséggel tanárként elhelyezkedni. Ez a tavalyi aránynak is pontosan a felét jelenti. Négyen egyértelműen nem választ adtak (22,22%), míg 6 fő bizonytalan (33,33%).

A pontozásos értékelés mellett a hallgatók megjegyzéseket és javaslatokat is fűztek a tanszékek oktatóinak a munkájához, a magyar szakos tárgyak tartalmához és követelményrendszeréhez, az iskolai gyakorlathoz, valamint a hallgatói élethez. Ezekben elsősorban a technikai fejlesztést, az oktatást segítő eszközök újabbra cserélését, javítását jelezték, valamint az internetelés fejlesztését kérték számon („Internet elérhetőség a termekben”, „Kivetítő működése”, „Tanári laptopok újabbak legyenek és ne kelljen egy-egy előadás tartása esetén akár 10 percet várni a Powerpoint betöltésére”). Emellett az iskolai gyakorlat és a szakmódszertan tárgyak összehangolását, a gyakorlóléhelyek jobb megválasztását, illetve az iskolákkal való kapcsolattartás javítását kérik („Naprakészebb kapcsolat a gyakorló iskola és az egyetem között.” „A tanítási gyakorlat előtt kellene beütemezni a Szakmódszertan órákat. Sajnos az én esetemben először volt a gyakorlati tanítás, és csak azután volt az elméleti óra, hogy hogyan is kellett volna csinálni. Erre javaslok nagyobb odafigyelést az órarend összeállításakor.” „Jobban meg kellene válogatni, hogy milyen iskolákban tudnak a hallgatók elhelyezkedni, amikor az összefüggő iskolai gyakorlaton szeretnének elhelyezkedni, ugyanis egyes iskolákban egyáltalán nem fogadják a hallgatókat támogatóan.” stb.). Ezeknek a kéréseknek a figyelembe vételét javaslom mind a tanári munka, mind pedig az iskolai gyakorlatok szervezésénél. Fő feladatunk a jövőben a technikai és szervezési hibák kiküszöbölése.

Dr. habil. Minya Károly

szakfelelős

Angol nyelv és kultúra osztatlan tanárképzési szak

A hallgatói elégedettségmérési statisztikából csupán azokat az adatokat értékeljük, amelyek saját szaktárgyainkra, ideértve a szakmódszertant is, vonatkoznak. Nem értékeljük tehát a pedagógiai-pszichológiai tárgyakra és oktatókra, a szakmai gyakorlatokra illetve a szakmai gyakorlatok mentoraira vonatkozó válaszokat. Ahol tehetjük, a 2023-as eredményeket összevetjük a 2022-es eredményekkel, hogy tendenciákat állapíthassunk meg.

Az angol nyelv és kultúra osztatlan tanárképzési szakon 2023-ban ugyanannyian töltötték ki a *Hallgatói elégedettségmérés* kérdőívét, mint 2022-ben: 15 fő, ami a hallgatóság 30%-a. A megkérdezettek 86,67%-a nappali tagozatos, 13,33%-a levelezős hallgató.

A tanárszakon folyó **oktatás színvonalát** a hallgatók 93,34 %-a magasnak és kiemelkedőnek tartotta és csupán 6,67 %-a tartotta hullámzónának, viszonyítva a 2022-es adatokhoz, ahol az oktatás színvonalát a válaszadók 70% tartotta kiemelkedőnek és megfelelőnek, 30% pedig

hullámnak. Ebben a tekintetben tehát az angoltanár képzés oktatásának megítélésében **javulást tapasztalhatunk.**

A szaktárgyakat oktatók szakmai felkészültsége tekintetében is **16%-os javulás mutatkozik**: 2023-ban 86,67% magas és megfelelő értékelést találunk és csupán 13,33 „hullámnó felkészültséget”, alacsonyat pedig egyet sem. A 2022-es adat ehhez képest a „magas” és „megfelelő” tekintetében alacsonyabb: 70%, a „hullámnó” érték is jóval magasabb: 30% volt.

A szakmódszertan oktatásának megítélése esetében a válaszadók 77,33% „magas” és „megfelelő” választ adott, (ez 2022-ben 90% volt), a válaszadók 13,33% „hullámnó” és 13,33% „alacsony” válasz mellett döntött. 2022-ben a „hullámnó” csupán 10%, az alacsony pedig 0% volt. A szakmódszertan oktatásának megítélésében **visszaesés** tapasztalható.

Az oktatók szakmódszertani felkészültsége tekintetében (erre vonatkozóan nincs 2022-ből adat) **72,93% „kiemelkedő és megfelelő”**, 33% „változó” és 6,67 % „nem kielégítő” eredmény született. Valószínűleg tartom, hogy a válaszadók számára nem volt világos, hogy a szakmódszertani felkészültség pontosan milyen oktatói kompetenciára vonatkozott, s az a szaktárgyak oktatóira vagy valamennyi oktatókra is vonatkozott.

A tantárgyi követelmények a szaktárgyak vonatkozásában megnyugtató eredményt hozott. 33,33% magasnak, de teljesíthetőnek tartja a követelményt, 60% pedig reálisnak, s csupán 6,67% tartja nehezen teljesíthetőnek. Körülbelül hasonló eredményt tükrözött a 2022-es felmérés is, ahol a magas, de teljesíthető illetve a reális megítélés 100% volt, a nehezen teljesíthető pedig 0%. **Követelményeink tehát reálisak és teljesíthetőek.**

A szakmódszertani tárgyak tantárgyi követelményeinek vonatkozásában a szaktárgyak követelményeivel **teljesen megegyező eredményt** kaptunk.

A szakon folyó tanulmányok a következő **készségeket** fejlesztették leginkább: önálló tanulás 60%, gondolkodás 40%, lexikális tudás 40%, megszerzett tudás alkalmazása 20, kreativitás 40% csapatmunka 26,26 , kommunikáció 40, önkifejezés 33,33 vitakészség 20, tolerancia 26,67.

Itt a **csapatmunka fejlesztése lenne kívánatos**, a hallgatók nem tartják a kapcsolatot hallgatótársaikkal, nem megfelelő a csoportokon belül a kommunikáció, a közös tanulás, a vita. Szorgalmazni kellene olyan feladatok kijelölését, ahol több hallgatónak kellene kooperálnia. Hasonlóképpen alacsony a „megszerzett tudás alkalmazására” adott válasz, tekintettel arra, hogy tudás átadásra készítjük fel a hallgatókat. Elgondolkodtató az, hogy az „önálló tanulás” készségének fejlesztését a legfontosabbnak ítélik meg. Érdeemes lenne megtudni, hogy ez abból fakad-e, hogy sok a hiányzás, vagy abból, hogy a hallgatók nem kapják „előkészítve” a megtanulandó anyagot. Öröndetes azonban, hogy a válaszadók közül senki nem nyilatkozta azt, hogy semmilyen fejlődést nem tapasztalt önmagán az egyetemi éve alatt.

A hallgatók és a szaktárgyakat oktatók közötti viszony a megkérdezettek szerint: **megfelelő**: kölcsönös tisztelet és megbecsülés: 5 ; partneri viszony: 4,93; segítségnyújtás, konzultációs lehetőség: 4,67 ; kevés odafigyelés: 2. Itt 1-6 skálán történt az értékelés. Valószínűnek tartom, hogy a hallgatók elnézték, hogy 1-6-os skálán értékelnek, így egyetlen helyen sem jelöltek meg

5-nél magasabb értéket. Érdemes lenne a megszokott ötös vagy tízes skálát alkalmazni és nem a megtévesztő, nehezebben értékelhető hatos skálát.

Örvendetes, hogy a diákok iránti „kevés odafigyelés” a legkevésbé jellemző. A többi felsorolt kritérium nehezen differenciálható, a kölcsönös tisztelet és megbecsülés ugyanazt jelenti, mint a partneri viszony, úgyhogy érdemes lenne a kritériumok számát csökkenteni.

Az oktatók–hallgatók viszonya a szakmódszertant oktatók tekintetében a szaktárgyak oktatóival megegyezik, a „kevés törődésre” adott válasz egy kicsit magasabb: 2,6. E két utóbbi esetben (oktatók-hallgatók viszonya) a 2023-as eredmények a 2022-ben nyert eredményekkel nehezen összevethetőek, mert 2022-ben kevesebb kérdés szerepelt ennél a pontnál.

A tanuláshoz kapcsolódó infrastrukturális jellemzők közül alig néhány jellemző teljesíti a 6 pontos skálán az 50%-ot, azaz haladja meg a 3-at (pl. a könyvtári szolgálat, jegyzetek, termék felszereltsége értékelődött 3 és 4 között). A legmagasabb elégedettséget az akadálymentesítés jelenti. A legalacsonyabb eredményt a számítógéphez (2,88) és az internethez való hozzáférés hozta (2,56). Azaz akadozik az internet kapcsolat, nincs elegendő és gyors számítógép. Ez nagyon sajnálatos a digitalizáció korában, ahol a tanítás és tanulás elképzelhetetlen a gyors internetkapcsolat és a korszerű számítógépek nélkül.

Örvendetes, hogy arra a kérdésre, hogy a szakmában (tanárként) szeretnék-e elhelyezkedni a hallgatók a szakképzettség megszerzése után egyetlen határozott „nem” válasz sem érkezett, 53.33% „igennel” és 46,67% „még nem tudom” válasszal szemben.

És végül a fejlesztési javaslatok az elmélet csökkentésére vonatkozott: „sokkal több gyakorlat a feleslegesen sok elmélet mellett”. Az új osztatlan mintatantervben nőtt a gyakorlatok száma, elméleti tárgyak összevonódtak, nagyobb kreditértékű tárgyakat alkotva.

A hallgatók az **óraütközéseket** is kifogásolták, teljesen jogosan. Az óraütközések oka nem a „figyelmetlen munka”, ahogy a hallgatók gondolják, hanem az, hogy nagyon sok a szakkpár, s így szinte lehetetlen mindenki számára tökéletes, ütközésmentes órarendet létrehozni, ennek ellenére igyekeznünk kell és rugalmasan kell kezelnünk az egyéni helyzeteket. A **rugalmasság** igénye szintén megfogalmazódik a hallgatói értékelésekben.

Összességében megfogalmazható, hogy a hallgatói elégedettségi statisztika alapján hallgatóinknak általában **pozitív az összbenyomása** az Angol Nyelv és Kultúra Osztatlan Tanárképzési szakon folyó oktatói munkáról.

Dr. Ajtay-Horváth Magda

szakfelelős

Anglisztika alapképzési szak

A 2022-es mérés során a válaszadók aránya nem érte el a kívánt minimum 10%-ot, így értékelés nem készült. Ezért az idej adatok a 2021-es méréssel kerülnek összevetésre.

1) A válaszadók száma örvendetesen **nőtt**. 2021-ben mindössze 2 fő (14%) válaszolt a kérdésekre, idén reprezentatívnak tekinthető, 49%, azaz 40 fő töltötte ki a kérdőívet. Közülük 97.5% nappali tagozaton tanul.

2) **Javult** az oktatás színvonalának megítélése. A szakon folyó oktatás színvonalát 75% ítélte magasnak vagy megfelelőnek, szemben a 2021-es 50%-kal. Erősen hullámnak vagy alacsonynak a színvonalat 30% gondolta, szemben a két évvel ezelőtti 50%-kal. Ez mindenképp bizakodásra ad okot.

3) A képességek fejlesztésének megítélése terén tulajdonképpen **nincs változás** (itt több válaszlehetőséget is megjelölhettek a kitöltők). Míg 2021-ben 50-50% ítélte meg úgy, hogy leginkább a gondolkodást és a lexikális tudást fejlesztik a tanulmányok, idén ez az arány 45, illetve 47.5%. Az viszont öröndetes, hogy az idei 40 kitöltőből igen magas arányszámban ítélték meg úgy, hogy a szakon folytatott tanulmányai fejlesztik az önálló tanulás képességét (42.5%), a toleranciát (50%), a kommunikációt (55%), a csapatmunkát (32.5%), az önkifejezést (32,5%), a vitakészséget (30%). A korábbi mérésben az önálló tanulást, a csapatmunkát és az önkifejezést 0 ponttal értékelték.

4) Szintén **pozitív változás**, hogy az oktatók szakmai felkészültségét – összhangban az 2) ponttal – idén 70% értékelte kiemelkedőnek, illetve megfelelőnek, és csak 30% vélte úgy, hogy az oktatók felkészültsége erősen hullámnak egyéneként. 2021-ben ez az arány 50-50% volt.

5) A tantárgyi követelményrendszert tekintve idén is mintegy 50% ítélte meg úgy, hogy reálisak a követelmények. De míg 2021-ben 50% mondta azt, hogy nagyon nehezen teljesíthetőek, magasak a követelmények, idén az az arány mindössze 17.5% volt. Idén 32.5% nyilatkozta, hogy magasak, de teljesíthetőek a követelmények, tehát összességében 80% nyilatkozott **kedvezően** e tekintetben.

6) Az oktatók és a hallgatók viszonya **hagyományosan jó** a szakon, átlagban 4.5 pontot kapott a 6-ból a partneri viszony, kölcsönös tisztelet, megbecsülés, segítség, konzultációs lehetőségek.

7) A 6. kérdés nem releváns, ugyanis a szakhoz nem kapcsolódik szakmai vagy pedagógiai gyakorlat.

8) A szak infrastruktúrája átlagban 3.79 pontot kapott a 6-ból, ami nem rossz, de fejlesztendő. **A legalacsonyabb pontot az internet-elérhetőség kapta (2.5)**, valóban sok hallgató – és oktató – panaszkodik a nem elégséges Wi-Fi lefedettségre, de ennek javítása nem a mi kompetenciánk. Folyamatosan szorgalmazzuk új eszközök, főleg projektorok beszerzését.

9) **Jogosan** mutatnak rá a válaszadók (2021-ben 100%, idén 70%), hogy nem szerveznek a szakon tanulmányutakat. Ennek megoldása fontos feladat. Figyeljük a pályázati lehetőségeket, azonban egy külföldi, angol nyelvterületre történő, legalább 1 hetes tanulmányút igen magas költségekkel jár.

10) Az intézeti adminisztráció tekintetében minden **téren** javulás tapasztalható. Leginkább a hallgatók tájékoztatásának minőségét ítélték jobbnak: a 6-ból ez 2021-ben 2.5 pontot kapott, idén 3.95 pontot.

11) A kreditelismerés tekintetében **romlás** tapasztalható; tény, hogy a folyamat kissé nehézkes, ez viszont nagyrészt a Tanulmányi Csoport leterheltségének tudható be. Az órarend

rugalmas alakítását sem ítélték meg kedvezően (3.9 pont), ami érthetetlen, ugyanis éppen az anglistika szakon iktattunk ki minden tantárgyi előfeltételt, hogy rugalmasabb legyen a tárgyak teljesítése.

12) A szak hírnevét, piacképességét **enyhén jobbnak** ítélték (átlagosan kb. 3.8 pont), ugyanakkor többen jelezték, hogy ezt a kérdést nem tudják megítélni.

13) Az mindenképpen **örvendetes**, hogy 97.5% ezzel a szakképzettséggel szeretne elhelyezkedni.

14) Reflexiók a szöveges javaslatokra:

- „Szervezettebb tanterv, felkészültebb tanárok” – Itt nem világos egészen pontosan, mire gondol a válaszadó, a tanterv kialakításánál mindig igyekeztünk logikusan egymásra építeni a tárgyakat.
- „Tanulmányi utak szervezése” – lásd: 9) pont.
- „Lehetne több gyakorlatban is hasznosítható óra.” „Kevesebb irodalom és történelem, illetve több gyakorlat.” – Visszatérő panasz, hogy túlságosan elméleti a képzés, több gyakorlat kellene. Azonban a mintatantervben a kurzusok jó része gyakorlati jeggyel zárul, egy félévben nincs több, mint 3 kollokvium. A gyakorlat szorgalmazása azért is érthetetlen, mert a három éves képzés első évén a hallgatók szinte kizárólag nyelvi készségtárgyakat tanulnak. A gyakorlati hasznosítást pedig a két éves, 50 kredités szakfordító specializáció biztosítja, ahol a hallgatók igen praktikusán használható ismeretekkel gazdagodnak, pl. jogi, műszaki, gazdasági szaknyelv, EU-s ismeretek, tolmácsolási készségek. A „kevesebb irodalom, történelem” kívánalomnak sajnos nem tudunk eleget tenni, hiszen az angolszász kultúrával kapcsolatos tárgyak arányát a KKK szabályozza.
- „Valamilyen formában nagyobb hangsúlyt lehetne fektetni arra, hogy a hallgatók más angol nyelvet beszélőkkel kommunikálhassanak.” – Jogos kívánalom, hogy „igazi” angolt is halljanak a hallgatók. Tervben van egy angol nyelvi lektor felvétele. Ugyanakkor 2022-ben elindult egy kollaboráció a malajziai Sunway egyetemmel, ahol egy interkulturális projekt keretében kollaboráltak hallgatóink malajziai diákokkal.

Összességében: a 40 válaszadó kedvezően ítélte meg a szakon folyó munkát. *Fejlesztendő területek: 1) eszközellátottság növelése 2) tanulmányutak szervezése 3) angol nyelvű lektor legalább részmunkaidős alkalmazása.*

Dr. Tukacs Tamás

szakfelelős

Nyíregyháza, 2023. 07. 05.

Dr. habil. Minya Károly
intézetigazgató

Dr. Tukacs Tamás
minőségirányítási felelős